

кръвь, съ коѣ-то ся е намѣсилъ, не може сир. да ѣж направи сгоднѣ и мощнѣ за храненіе тѣло-то. За крѣ-мена-та и набрата-та крѣвь у дѣснѣ-тѣ половинѣ на срдце-то трѣбува да ся прѣработи, да ся прѣчисти; а то ся врѣши кога прѣмине тая крѣвь по еднѣ деебелѣ жилѣ прѣзь бѣлый дробъ дѣто ся досягне до въздухъ.

За да ся вѣскрѣпа организмъ-тъ трѣбува, както знаемъ, да му ся принася и вкарва кислородъ, водородъ, азотъ и вѣглеродъ; а това и правимъ мы съ хранѣ-тѣ. Азотъ ни влиза въ работѣ да прави шовлѣкла-та на тѣло-то, а вѣглеродъ повече за да гори та да искарва топлинѣ на тѣло-то. Исхабени азотъ ся съединява съ кислородъ та ся ищѣжда прѣзь бубрѣцы-ты на пикочъ, а исхабени-тѣ вѣглеродъ и водородъ сѣ съединяватъ съ кислородъ та ся изврѣгатъ прѣзь бѣлый дробъ на вѣгленнѣ киселинѣ и на воднѣ парѣ. За да ся врѣши тоя органический прѣтворъ трѣбува безпрѣстайно да прихожда въ организма кислородъ; него мы глѣтамы нѣколко съ хранѣ-тѣ, а повече го поймамы изъ въздуха.

Воздухъ-тъ не е самоставно просто тѣло, а е смѣсенъ отъ двѣ други отъ *кислородъ* и отъ *азотъ* така, что-то на 100 мѣры има 21 мѣры кислородъ и около 79 мѣры азотъ. При това има и малко нѣчто вѣглероднѣ киселинѣ и парѣ, нѣйдѣ повече, нѣйдѣ си по-малко. Кислородъ-тъ прази да гори всичко-то ся съедини съ него; той подклажда и живота; а азотъ-тъ задушва и гаси и живота и огнѣя. Чистъ кислородъ буйно гори та бы изгорилъ чловѣка; а чистъ азотъ бы задушилъ чловѣка. И двѣ-тѣ само кога сѣ смѣсены въ реченѣ-тѣ мѣрѣ бывать сгодны и понасятъ на живота. Чистъ въздухъ, сир. смѣсенъ въ реченѣ-тѣ мѣрѣ ся намира по оттворены-ты мѣста; а дѣто живѣжтъ много хора или горятъ огневѣ, тамъ у въздуха има и много вѣглероднѣ киселинѣ.